

NÉHA ÍGY LÁTLAG

Guti Tünde

NÉHA ÍGY LÁTLAG;

Mint sivatag homokján tűnő látomás,
mint a halványan felsejlő fény Észak felett,
és az óceán mélyén fekvő csiga bűgása,
mint barlang sötétjébe szűrődő világosság,
mint kövek között bújó, apró, sárga virág,
és a csontsovány etióp kisgyerek szemében a mosoly.

Mint a felhők között ívelő szivárvány,
mint karvaly éles szemében a vad villanás,
és a hegyi patak vidám csobogása,
mint sárga csőrű kis fióka pittyegése,
mint szélfúttá árvalányhaj hajladozása,
vagy az aranyló búzamezők gazdagsága.

Mint a rohanó ló sörénye, ahogy lobog,
mint a most született csecsemő első sírása,
és a beteg nagymama suttogó imája,
mint sziklák közt csörgedező ér hangja,
mint a felkelő nap átölelő fénye,
és hatalmas viharból dorgáló mennydörgés.

Mint a lágy, puha, érintetlen hótakaró,
mint az útszéli fenyves halk sóhajtása,
és a mosolygó, duzzadó szőlőfürtök,
mint fodros hullámok vidám játéka a tavon,
mint bárányszerű felhők közül kéklő ég;

Így borít be kegyelmed, és én csak sírok;
Szereteted le nem írhatom, olyan jó vagy hozzám,
tökéletesen gyermekedhez!
Te csodálatos, hűséges, irgalmas, mennyei édes
ATYÁM!

Guti Tünde

Forrás: www.keresztenydalok.hu